

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obvineného **I. H.** vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 13T/121/2005, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2008 v Bratislave, o dovolaní obvineného I. H. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 2 To/107/2007-337 zo dňa 21. novembra 2007, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného I. H. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Martin., č.k. 13T/121/2005-321 z 27. marca 2007 bol obvinený I. H. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zákon), na tom skutkovom základe, že

21. septembra 2001 okolo 22.25 hod. v okrese M. služobne viedol pridelené nákladné motorové vozidlo zn. M., ev. č. Z. X. X., s prívesom ev. č. Z. X. X. (CZ), po ceste 1 triedy č. 18 smerom na P. a v km 496.250 neprispôobil jazdu vzdialenosti na ktorú mal pri rozsvietených tlmených svetlách rozhl'ad, v dôsledku čoho po spozorovaní J. L., nar. 22. júna 1947, idúceho - za stavu najmenej 2,14 % alkoholu v krvi - v jeho jazdnej dráhe, menovaného napriek následnému brzdeniu a vyhábaniu sa vľavo, pravou prednou časťou vozidla zozadu zrazil, pričom J. L. utrpel trieštivé zlomeniny klenby a spodiny lebečnej s posunom úlomkov, potrhaním podlebnice, pomliaždením a opuchom mozgu, krvácaním pod tvrdú a mäkkú plenu

mozgovú a do mozgových komôr, zlomeniny 2.-5. rebra vpravo, trhliny pravého laloka pečene s krvácaním do dutiny brušnej, zlomeniny lopaty bedrovej kosti vpravo, kostí pravého predlaktia s posunom úlomkov, krčka ľavej stehennej kosti, mnohopočetné odreniny a krvné podliatiny po tele, ktorému zraneniu na mieste podľahol.

Za to bol obvinenému I. H. podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona určil obvinenému skúšobnú dobu vo výmere jeden rok.

Proti odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Martin podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený. O odvolaní obvineného rozhodol rozsudkom č. k. 2To/107/2007-337 z 21. novembra 2007 Krajský súd v Žiline tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. c/ zákona č. 141/1961 Zb. - Trestný poriadok (ďalej len Tr. por.) zrušil odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a sám podľa § 259 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného I. H. za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 21. septembra 2001 okolo 22.25 hod. v okrese M. viedol služobne mu pridelené nákladné motorové vozidlo zn. M., ev. č. Z. X. X., s prívesom ev. č. Z. X. X. (CZ), rýchlosťou asi 84 km/hod po ceste I. triedy č. 18 smerom na P. a v kilometri 496.250 neprispôobil rýchlosť jazdy vzdialenosti, na ktorú mal pri rozsvietených stretávacích svetlách dohľad, v dôsledku čoho po spozorovaní chodca J. L., nar. 22. júna 1947, idúceho za stavu najmenej 2,14 ‰ alkoholu v krvi v jeho jazdnej dráhe, napriek brzdeniu a vyhýbaniu sa vľavo, pravou prednou časťou vozidla zozadu zrazil, pričom J. L. utrpel trieštivé zlomeniny klenby a spodiny lebečnej s posunom úlomkov, úrazové poškodenie tvrdej pleny mozgovej, krvácanie pod mäkkú plenu mozgovú, krvácanie do mozgových komôr, pomliaždenie mozgu a ďalšie poranenia, ktoré na mieste viedli k jeho smrti.

Za to obvinenému Krajský súd v Žiline podľa § 224 ods. 1 Tr. zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona odvolací súd výkon

uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona, určil obvinenému skúšobnú dobu vo výmere jeden rok.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline padal obvinený prostredníctvom obhajcu Mgr. P. K. dovolanie. Tento mimoriadny opravný prostriedok obvinený založil na dovolacích dôvodoch uvedených v ustanovení § 371 ods.1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por. t.j., že napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom požití iného hmotnoprávneho ustanovenia a že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. c/ Tr. por. t.j. že zásadným spôsobom malo byť porušené právo obvineného na obhajobu, obvinený nachádzal v tom, že orgány činné v trestnom konaní nepostupovali tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. g/ Tr. por. t.j. že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na dôkazoch ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, nachádzal obvinený v tom, že prostredníctvom znaleckých posudkov vyhotovených ÚSI Žilina a znalcom Ing. M. F., súdy prvého a druhého stupňa nezistili riadne skutkový stav, pretože vyššie uvedené posudky vychádzali iba z hypotetických výpočtov bez toho, aby bola vykonaná obhliadka motorového vozidla, ktoré viedol obvinený a boli vypracované bez toho, aby boli vykonané skutočné merania dohľadu a rozhl'adu v prípade zapnutých tlmených a diaľkových svetiel vozidla ktoré obvinený riadil.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por. t.j. že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia obvinený nachádzal v tom, že prvostupňový a odvolací súd svoj záver o neprimeranej rýchlosti vozidla vedeného obvineným odôvodnili znaleckým posudkom znalca Ing. M. F. a znaleckým posudkom ÚSI Žilina.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody dovolateľ zastúpený svojim obhajcom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len Najvyšší súd) ako dovolací súd vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného rozsudkom Okresného súdu Martin v spojení odsudzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline, tieto rozsudky zrušil a prikázal aby trestnú vec prvostupňový súd znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že odôvodnenie dovolania sa zaoberá skutkovými zisteniami, pričom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ zákona č. 301/2005 Z.z., skutkové zistenia nemôžu byť predmetom dovolania. Zástupca prokuratúry zároveň uviedol, že v konaní nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu a dôkazy na ktorých je založený odsudzujúci rozsudok boli vykonané v súlade so zákonom.

Najvyšší súd ako dovolací súd pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods.1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods.1 a ods. 2 Tr. por.) a rovnako zistil, obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 Tr. por.).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písmeno c/ Tr. por. je daný najmä vtedy, ak zásadným spôsobom bolo porušené niektoré z práv obvineného priznaných mu Trestným poriadkom a slúžiacich účelu jeho obhajoby voči vznesenému obvineniu a obžalobe zo spáchania určitého trestného činu. Právo na obhajobu v takto vymedzenom dovolacom dôvode potom zahŕňa najmä právo na osobnú obhajobu, právo nechať sa obhajovať zvoleným alebo ustanoveným obhajcom, právo navrhnúť dôkazy, právo vyjadrovať sa k dôkazom, právo odoprieť výpoveď, právo podávať opravné prostriedky a ďalšie iné čiastkové oprávnenia, ktoré je možné zahrnúť pod pojem práva na obhajobu. Obvinený namietal, že k zásadnému porušeniu práva na obhajobu malo dôjsť tým, že súdy prvého a druhého stupňa nezistili riadne skutkový stav. Týmito námietkami obvinený nepoukázal na porušenie žiadneho práva ktoré je možné podriaďiť pod širší

pojmem práva na obhajobu, a preto tento dovolací dôvod svojimi námietkami nenaplnil. Zároveň Najvyšší súd dáva do pozornosti, že v rámci dovolacieho konania dovolací súd nie je podľa § 371 ods. 1 písmeno i/ Tr. por. oprávnený skúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písmeno g/ Tr. por. je daný vtedy, ak niektorý z dôkazov, prípadne viaceré dôkazy na ktorých súd založil svoje meritórne rozhodnutie boli vykonané v rozpore s tými ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré upravujú Trestným poriadkom stanovený spôsob vykonávania dôkazov. Obvinený svojimi námietkami nepoukázal na žiadnu nezákonnosť v spôsobe vykonávania dôkazov. Prostredníctvom svojich námietok opätovne napádal len vecnú správnosť záverov znaleckých posudkov a úplnosť podkladov z ktorých vychádzali zákonným spôsobom vykonané znalecké posudky, a preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písmeno g/ Tr. por. nebol naplnený.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písmeno i/ Tr. por. je daný vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom aplikovaní iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť. V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne resp. hmotnoprávne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne alebo neúplne. Prostredníctvom dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku je prípustné namietať, že skutok, tak ako bol v pôvodnom konaní zistený, bol nesprávne súdmi prvého a druhého stupňa kvalifikovaný ako určitý trestný čin, napriek tomu, že išlo iný trestný čin alebo, že sa vôbec nejednalo o trestný čin. Dovolací dôvod spočívajúci v namietaní nesprávneho právneho posúdenia zisteného skutku, je koncipovaný tak, že prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu, nie je možné namietať správnosť a úplnosť vykonaného dokazovania, hodnotenia dôkazov a správnosť a úplnosť zistenia skutku v prechádzajúcom konaní. Najvyšší súd ako súd dovolací nie je preto oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku súdmi prvého a druhého stupňa, naopak je povinný vychádzať z tohto zistenia skutku a až v nadväznosti na zistenie skutku súdmi prvého a druhého stupňa zvažovať právne posúdenie skutku. Z vyššie uvedeného okrem iného vyplýva, že dovolací súd v rámci dovolacieho konania uskutočňovaného podľa § 368 a nasl. Tr. por., musí

vychádzať zo skutkového stavu, tak ako bol skutok zistený v priebehu trestného konania a vyjadrený predovšetkým v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku.

Námietky obvineného ktorými namietal, že prvostupňový a odvolací súd svoj záver o neprimeranej rýchlosti vozidla vedeného obvineným odôvodnili znaleckým posudkom znalca Ing. M. F. a znaleckým posudkom ÚSI Žilina, sú námietkami ktorými obvinený napáda správnosť hodnotenia dôkazov, a teda aj správnosť a úplnosť zistenia skutku. Ako z vyššie uvedeného vyplýva dovolací súd v rámci dovolacieho konania nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť zistenia skutku, správnosť hodnotenia dôkazov, a preto týmito námietkami obvinený zjavne nenaplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písmeno i./ Tr. por.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd ako dovolací súd dospel k záveru, že prostredníctvom jednotlivých namietaných chýb nebol naplnený čo i len jeden z viacerých uplatnených dovolacích dôvodov, a preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolanie obvineného I. H. odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 25.novembra 2008

JUDr. Juraj Majchrák v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková